

GEREF. KERK VAN HEEMSE

1834

Samen met de gemeenten Ommen, Den Ham, Avereest en Vriezenveen maakt ook een deel van de gemeente te Heemse zich los van het verband der Ned. Herv. Kerk om een zelfstandig bestaan als christelijke kerk voort te zetten.

18 mei 1836

In een samenkomst op de boerderij van Gerhardus Veurink op de Rheezer Achteres wordt de gemeente geïnstitueerd. Door Ds. A.C. van Raalte te Ommen worden 2 ouderlingen en 2 diaken bevestigd. Dit zou al enkele weken eerder gebeurd zijn. Ds. Brummelkamp van Hattem ging toen voor in een dienst in de woning van E. Dunnewind, onderwijzer te Rheeze. Maar dit werd verhinderd door de komst van de burgemeester, die gewaarschuwd was. Veldwachter Jansen was al vooruit gezonden. Per rijtuig volgde de burgemeester, vergezeld van wethouder Odink en de ambtenaar Nijzink. De burgemeester had van te voren al zijn beklag gedaan bij de provinciale overheid. Erg moeilijk heeft de burgemeester het de gemeente niet gemaakt.

1839

Besloten wordt aan de koning toestemming te vragen een erkende Christelijke Afscheiden gemeente te zijn. Het duurde tot 18 januari 1841 voor deze toestemming kwam. Intussen was er door gewerkt en had men het plaatsje 't Veldsink aangekocht.

december 1841

Kandidaat de Vries, die reeds enkele maanden als "kwekeling" en beroepen predikant de gemeente had gediend, wordt als predikant bevestigd.

1907

Er wordt een definitieve grensregeling vastgesteld tussen de kerken van Heemse en Hardenberg. De grens wordt het Oelenveer.

7 december 1945

De overgrote meerderheid van de kerkenraad en het grootste gedeelte van de gemeente maakt zich los uit het verband van de Gereformeerde Kerken in Nederland. Zij vormden voortaan de gereformeerde kerk (vrijgemaakt) en bleven de beschikking over de Weidebuurtkerk houden.

31 januari 1952

Er werd dus een nieuwe kerk gebouwd, die in 1952 in gebruik genomen wordt.

1965

Als gevolg van de geringe arbeidsmogelijkheden liep het ledental van de gemeente in feite terug. Alleen door het betrekkelijk grote geboorte—overschot bleef het zielental enigszins op peil. Meerdere gezinnen vertrokken naar Canada of gingen wonen en werken in het Westen van het land.

Gewijzigde inzichten hadden tot gevolg, dat niet de mensen naar het werk, maar het werk bij de mensen gebracht moest worden. De industrie te Hardenberg kwam op gang en daardoor de vestiging van mensen. Ook op het grondgebied van Heemse werden vele woningen gebouwd.

Aanvankelijk de Oelenveerstraat, Spaanskamp en Rustenbergherstraat, later het Heemserbos, de Norden en tenslotte het Hazenbos. Een snelle groei van de gemeente was van één en ander het gevolg.

Het aantal kerkgangers werd praktisch elke zondag groter. Men heeft getracht het ruimtegebrek op te vangen door de bouw van een galerij. Van deze gelegenheid werd gebruik gemaakt het kerkgebouw te verfraaien. Nieuwe banken werden aangebracht. Later bleek deze vergroting totaal onvoldoende en werd overgegaan tot instelling van twee morgendiensten.

1968

Door de snelle groei van de gemeente kwam er gebrek aan vergaderruimte. "De Esch" wordt gebouwd.

1969

Nog steeds breidt de gemeente zich uit, Het bestemmingsplan het Hazenbos wordt volgebouwd, terwijl ook de verder aanwezige bouwterreinen praktisch worden benut. Het beroepen van een tweede predikant wordt noodzakelijk en deze doet zijn intrede.

1978

Daar het jeugdwerk zich steeds verder uitbreidt, wordt besloten "De Esch" uit te breiden met een houten gebouw.

1981

Door het aanbrengen van een dubbele deur links van de preekstoel is voorzien in een reeds lang bestaande behoefte aan een grotere uitgang vanuit de kerkzaal.

1984

In de zomer van 1984 is "De Esch" verbouwd. Intern is een ontmoetingsruimte gecreëerd, de keuken wordt aangepast en tevens wordt een toilet voor invaliden aangebracht.

1988

Aanleg parkeerplaats naast en achter de kerk.

1992

Verbouw van het Liturgische Centrum. Er komt een nieuw en hoger podium, de preekstoel wordt verplaatsbaar. Het gebruik van audiovisuele media in de kerkdiensten wordt mogelijk. De kerkenraad zit niet meer in aparte banken.

1995

Verbouw hoofdingang plus opknapbeurt "De Esch".

1998

Verbouwing "Ontmoetingsruimte".

2001

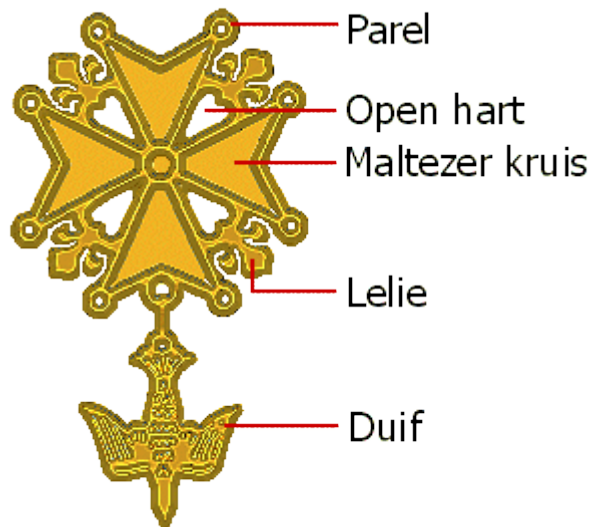
In de Hessenwegkerk wordt overgegaan naar 1 morgendienst, i.p.v. de twee morgendiensten die er sinds 1965 gehouden werden.

Het hugenotenkruis staat symbolisch voor christenen die ooit om hun geloof moesten vluchten, maar onder alle vervolging van de wereld waarin zij leefden trouw bleven aan hun geloof in de levende Heer.

Het hoofdbestanddeel is het zogenaamde Maltezerkruis. Het kenteken van de ridders van Malta, een geestelijke ridderorde uit de Middeleeuwen. Het kruis heeft gelijke armen, breed uiteenlopend aan de top; misschien een figuur, die verkregen is door vier pijlpunten naar het midden te keren.

Het Maltezerkruis is door hugenoten aanvaard, omdat men wel christenen wilde zijn, gekenmerkt door het kruis, maar niet door het 'Latijnse' kruis, het 'roomse'.

Het Maltezerkruis wordt gezien als symbool der wedergeboorte. De acht punten stellen voor de acht zaligsprekingen uit het Evangelie (Mattheüs 5:3-10)

De armen van het kruis worden verbonden door een krans van vier lelies (lisbloemen) of harten, symbolen van reinheid en trouw. Het oorspronkelijke aanhangsel onderaan was peervormig, volgens sommigen een kruikje (teken van de zalving van de Franse koningen of met de Geest?), volgens anderen een traan (teken van het lijden der Franse protestanten). Omstreeks 1688 is dit peervormig aanhangsel vervangen door de duif, het symbool van de Heilige Geest.

Telt men alle punten (parels en lelies) bij elkaar op, dan krijgt men het getal 12, overeenkomstig de 12 artikelen van het 'algemeen en ongetwijfeld' christelijk geloof, waarvan de hugenoten zich belijders wisten.